

ת"פ 20/26652 - מדינת ישראל ע"י נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 20-11-26652 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופטת רבקה גלט
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד בן לולו
נגד פלוני הנאשם ע"י ב"כ עו"ד צחי רז
גור דין

העבירות

הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת של הסדר דין, בעובדות כתוב האישום המתווך, ב-3 אישומים שעוניים עבריות אלימות כלפי בית זוגו.

על פי האישום הראשון, ביום 19.9.20, בחצר ביתם, התגלו וויכוח בין הנאשם למתלוונת, לרקע "סטאטוס" שהעלתה בישomon ואטסאף. הנאשם נטל מהרצתה ابن משתלבת, אח兹 בחולצת המתלוונת בסמוך לצווארה, ואמר לה בזמן שהניף את האבן: "את רוצה שאני אתן לך את האבן בראש?", זאת בנוכחות בנים בן ה-10. בהמשך, שוחחה המתלוונת עם אחותה, והנאשם צעק "עם מי את מדברת", אח兹 בצווארה והיכה אותה מספר מכות בידה, נטל את הטלפון שלה, והטיחו ברכפה עד שנשבר. כתוצאה מעשייו נגרם לה מכאוב. בגין אירוע זה, הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), אמורים לפי סעיף 192 לחוק, והזקן לרכוש בمزיד לפי סעיף 452 לחוק.

על פי עובדות האישום השני, ביום 17.9.20, פרץ וויכוח בין הנאשם ומתלוונת, לאחר שאליה אותו הין היה במהלך היום, והוא השיב שלא תtarב. כשאמרה לו שרק בבית הוא עצבני, סטר בפניה. בגין אירוע זה, הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף לפי סעיף 382(ב) לחוק.

על פי עובדות האישום השלישי, כ ארבעה חודשים קודם ליום 19.9.20, פרץ וויכוח בין הנאשם למתלוונת, במהלך הילכו הינה אותה בפניה, וכ途וצאה מכך היא התעלפה. בגין אירוע זה, הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק.

ביום 29.11.21 הודיעו ב"כ הצדדים על הסכמתם לפיהן הנאשם יודה וירשות בעבודות כתוב האישום המתוון, ושינטן בעניינו תספיר, אך לא גובשו הסכמות עונשיות.

מאז, התמשך שלב הטיעונים לעונש, במהלךו הוגש לפחות מ-5 תסקרים בעניינו של הנאשם, המשקפים תהילך שיקומי ממשמעותי בעבר.

בתחילת, הודיעה התביעה כי עדמתה היא שיש להטיל עונש של מאסר בפועל, אך לצד זה הבירה כי ככל שישים הנאשם בהצלחה טיפול שיקומי, תסתפק בעבודות שירות. לאחר שנוכחתה לדעת כי אכן הנאשם השלים תכנית שיקומית מלאה, עדמתה היא שיש להטיל עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד רכיבים נלוויים. מנגד, ב"כ הנאשם עתר לקבל את המלצה שירות המבחן ולהסתפק בענישה ללא רכיב מאסר כלל.

כבר עתה, אצין כי אין לנ羞 כל עבר פלילי, וזהו התיק היחיד התלוון נגדו.

התסקרים

תשkilר ראשון הוגש ביום 20.9.22 ובו נכתב כי הנאשם גרש ואב ל-4 ילדים משתי מערכות יחסים. הנאשם עובד בעסק לשיפורים, וכיום הוא מתגורר עם בת זוגו החדשה, בנים המשותף ושני ילדים מנישואיה הקודמים. הנאשם תiar כי ברקע לעבירות, מערכת יחסים מתוחה בין לבני המתلونת,eskimos סכsoon פעיל בין משפחותיהם במפגל הרחבה. כשחווה את התנהגותה פוגענית ומתרישה, התקשה לווסת את דחפיו ולשלוט בבעיטה. הנאשם הודה באחד האישומים אך הכחיש אחוריותו ליתר האישומים בהם הודה בבית המשפט, והציג עצמו כקרבן לאלים מצדה.��ין המבחן התרשם מגישה מטשטשת וקושי בקבלת אחוריות, אך הנאשם הביע נוכנות לטיפול. עוד ציין כי בשיחה עם המתлонנת עלה כי נישאו ללא היכרות מוקדמת וציפיותיהם מן הנישואין לא מומשו. כיוון שההסכם המשפחתית הרחב עודנו פעיל, נכתב כי קיים סיכון להישנות אלימות. בסיכום, הומלץ לשלב את הנאשם בטיפול בבית נעם ולדוחות לשם כך את הדיון.

תשkilר שני הוגש ביום 1.2.23, ובו נכתב כי במהלך תקופה הדחיה, הנאשם שולב במסלול הערב בבית נעם, הכולל 3 מפגשים בשבוע. הנאשם הגיע בהתמדה, ושיתף פעולה, אך עלה כי מצוי בשלב ראשוני, וניכר כי הוא מאופיין בחשיבה נוקשה, עייפות חשיבה, וקושי בהתבוננות עצמית. עלה כי אין לו כל קשר עם המתلونת, אך הוא עושה שימושים להסדרת ראיית הילדים. לאור התקדמות הטיפול, הומלץ על דחיה נוספת.

תשkilר שלישי הוגש ביום 4.4.23, ובו עדכן שרוט המבחן כי הנאשם המשיך במסלול בית נעם, מתמיד ולוקח חלק פעיל בטיפול קבוצתי ופרטני. ניכר כי הוא עבר תהילך ממשמעותי, ומתמודד עם מורכבותם של פערים תרבותיים וקושי לקלע עוזרה. נכתב כי הוא עמוק בהתבוננות עצמית וביגוד לעבר, מביא לטיפול תכנים מורכבים. כמו כן, ממשין

בשגרת חייו, ושומר על קשר קבוע עם ילדיו. ההערכה היא כי בעקבות הטיפול הסיכון פחת, ונכתב כי סיכוי לסייע את תכנית בית נעם במאי 23, גבויים. הומלץ לשמע את ההליך הפלילי בהטלת של"צ או עבודות שירות וכן צו מב奸.

בהמשך כאמור, מצאתי לנכון לדוחות את הדיון שוב, על מנת שהנאשם יסיעם את תכנית בית נעם, טרם גזר הדין. לפיכך הוגש תסקיר רבעי ביום 12.6.23. נכתב כי ביום 11.5.23 החלים הנאשם בהצלחה את התכנית בבית נעם, שנמשכה 6 חודשים. עם זאת, ההערכה היא כי עדין יש דרך טיפולית לפני, כדי להמשיך ב嚷מת הפקחת הסיכון. לפיכך, הנאשם השתלב בהוסטל קבוצת הבוגרים, לצד המשך שגרת חייו הייצה. בתרן כך, שומר על קשר קבוע עם ילדיו ומשלם מזונות. השירות שב להמליץ על ענישה של צו מב奸 ושל"צ גבוה או עבודות שירות.

בדין מיום 19.6.23, ענעה התביעה כי עולה שהנאשם עדין נזקק לטיפול, לפיכך תתקשה להסתפק בענישה ללא רכיב מאסר בעקבות זאת, ומאחר שהתרשםתי כי הנאשם עבר תהליכי משמעותי, הוריתי על דחיה לצורר התקדמות נוספת של הטיפול.

تسקיר מסכם אחרון, הוגש ביום 3.1.24. נכתב כי הנאשם החלים גם את הטיפול בקבוצות הבוגרים של בית נעם, لكن חלק פעיל, וניכר כי נתרכם מהקבוצה. ההתרשםות היא כי השתמש בכלים הטיפולים במצבי קונפליקט עם גורשו. לאחר האמור, הנאשם השתלב בקבוצות טיפולית בשירות המבחן. נכתב כי הקשר הטיפולי עם הנאשם נמשך שנה וחצי, וההליך הטיפולי האינטנסיבי סייע באופן משמעותי לתמודד במצבי קונפליקט ולבסס זוגיות בריאה. הנאשם מתמיד בשגרת חיים יציבה, שומר על קשר קבוע עם ילדיו ומשלם מזונות כנדרש. לפיכך, שב השירות על ההמלצה העונשית הקודמת.

ביני לבני, ניתנה בעניינו של הנאשם חוות דעת מטעם הממונה, לפיו הוא נמצא מתאים לריצוי עבודות שירות.

טייעוני הצדדים

ב"כ התביעה טען בעניין חומרתן של עבירות אלימות כלפי בת הזוג. נטען כי מעיקרו של דבר, עמדת התביעה היא כי המתهم ההולם נוע בין 15 ל- 30 חודשים מאסר, אך התביעה מכירה בתהליך הטיפולי שעבר הנאשם, המתואר על פני 5 תסקירים. כיוון שמדובר למי שאון לו כל עבר פלילי, ולנוכח הצלחת הטיפול, עתרה התביעה ל-9 חודשים מאסר בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי ופייצוי למתלוונת בסך 7,000 ₪.

ב"כ הנאשם הפנה לכל שלבי הטיפול האינטנסיבי שעבר הנאשם, וטען כי העבירות אין ברף החומרה הגבואה. עוד הדגיש כי עולה מן התסקירים שהמניע לעבירות לא יהיה נזוץ ביחסו הנאשם והמתלוונת כשלעצמם, ואין לו מאפיינים של אובייסיביות או רודנות כמו במקרים אחרים, אלא מדובר באלימות בעקבות סכסוך משפחתי רחוב בין משפחותיהם, שהם נקלעו לתוכו. עוד הפנה לכך שהנאשם מקיים חיים נורמטיביים למעט פרשה זו שכבר חלפו שנים מאז התרחשותה. לאור העובדה שחסך זמן טיפולו ואת עדות בנו הקטן, נטען כי יש מקום להתחשב בו, ולקבל את המלצה שרות המבחן. בסיום, נטען כי אין מקום להטיל פיצויי משמעותי להיות שהנאשם משלם מזונות.

הנאשם בדברו האחרון אמר כי הטיפול שעבר מתן בידו כלים רבים, והוא מצטער על הטעות שעשה.

מתחם העונש ההולך

ברע"פ 340/21 מסרי נ' מד"י (28.1.21) אמר בית המשפט העליון:

כפי שהודגש לא אחת, יש לנகוט בנסיבות ענישה חמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגרר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקשיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתדר מאחרוי מפתח הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסובכות לתחשות הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העולול אף לסכן את חי בני המשפחה, ובهم בת הזוג של התוקף
ובע"פ 3011/2011 פרץ נ' מד"י (31.1.19) נאמר:
בית משפט זה עמד, וחזר ועמד, על החשיבות העליונה של מגור תופעת האלימות נגד נשים על ידי בני זוגן, בין השאר באמצעות ענישה חמירה ובلتוי מתאפשרת. לפני למעלה מעשור ציין השופט אדמונד לוי ז"ל את הדברים הבאים:
חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבית-זוגו, ולא מעטם הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במוותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזאת יש לעקור מן השורש, ומוקם שהסבירה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.3.2007)).

חברתי, השופט ענת ברון, ביטהה רעיון דומה בדברים נכוחים שנכתבו זה לא מכבר: היקף הוא עצום, עם זאת - את סימני האלימות נשאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בبشرה, ובנפשה כשהיא לגמרי לבדה. ולא פעם כאשר היא כבר מוצאת בתוכה את תעכומות הנפש הדרושים לה על מנת למלט נפשה מן המתעלל, היא מוצאת שחיyi ביקורתה של המשפחה והסבירה הקרובה מופנים דוווקא כלפייה. במצב דברים זה, נשים רבות נתקלות בקשי ממשי לדודע את מעגל האלימות נגדן, ואף להתلون לא יעצzo. ענישה הולמת ומרתיעת בעבירות מסווג זה, כבקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשפה ובמצוקה הנוראה שחווה אישת הננתנה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלאת המודעות לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדאי (ע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.2015)).

ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוווני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרובייהן עולם כעוזלוינו נוהג.

במצב דברים זה ענישה חמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדת מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער.

מנגד הענישה בעבירות אלימות כלפי בת הזוג הוא רחਬ ביותר, שכן הממציאות מזמנת לנו אינספור עליות המתרחשות לרקע מערכות יחסים מורכבות וחד פעמיות, בהן נוטלים חלק אנשים שונים שנסיבותיהם שונות ממהקרה. עם זאת, מן המפורסמות הוא כי ככלל, נוהגים בתי המשפט להחמיר במקרים של עבירות אלו, במיוחד כאשר כל אחד מדבר במסכת מתמשכת של עבירות, ובמקרים בו לא מתקיימים שיקולי שיקום ממשמעותיים (רע"פ 1805/11 **שמחיב נ' מד'** (7.3.11); רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מד'** (19.11.12); רע"פ 10162/10 **ואקין נ' מד'** (23.1.17); רע"פ 977/16 **פלוני נ' מד'** (10.2.16); רע"פ 4800/12 **סולomon נ' מד'** (12.2.13); עפ"ג (מח' מרכז) 23421-06-18 **פלוני נ' מד'** (4.3.19); עפ"ג (מח' מרכז) 60542-02-19 **נחום נ' מד'** (21.5.19); עפ"ג (מח' מרכז) 19524-11-20 **אלעביד נ' מד'** (13.12.20)).

לצד מקרים חמורים אלה, לא פעם הסתפק בית המשפט בענישה של עבודות שירות, או אף נמנע כמעט מהטלת מאסר בפועל, על מנת למנוע הרס חייו של הנאשם, העולול להיגרם כתוצאה ממשר. כך היה גם במקרים שנסיבותיהם היו חמורות מהקרה שלפניו:

ברע"פ 8926/21 **דוקרקר נ' מד'** (29.12.21) הורשע הנאשם בכך שהכח את בת זוגו באגרופים, סטיות ובעיתות וכן איים עלייה במספר הזדמנויות שונות. בבית משפט השלום הוטל עליו מאסר למשך חודשיים וחצי, וכן פיצוי. המדינה ערערה לבית המשפט המחויז, שם הוחמר עונשו והועמד על 9 חודשים מאסר בעבודות שירות, וכן הוכפל סכום הפיצוי. ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

ברע"פ 9/19 7660/**פלוני נ' מד'** (21.11.19), הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפה סתם כלפי גירושתו וחברותה. הנאשם לא היה עבר פלילי. הוטלו עליו 3 חודשים מאסר בעבודות שירות ועונשים נלוויים. ערעורו לבית המשפט המחויז והעלון נדחו.

ברע"פ 16/303 **פלוני נ' מד'** (13.01.2016), דובר ב הנאשם שדיחף את אשתו וכתוצאה לכך נפלה אל הרצפה. בעודה שרואה על הרצפה בטעתה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל וגזר עליו 5 חודשים מאסר בעבודות שירות. ערעורו לבית המשפט המחויז והעלון נדחו.

ברע"פ 15/6037 **צדקה נ' מד'** (07.09.2015), הנאשם הורשע, לאחר שמיית הוכחות, בשתי עבירות איומים ועבירה של תקיפה סתם - בן זוג. נגזרו עליו 5 חודשים מאסר בעבודות שירות ורכבי ענישה נוספים. ערעור לבית המשפט המחויז וכן הגשת בר"ע לעליון נדחו.

בת"פ 13-05-31463-**מד' נ' פלוני** (14.5.14), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שנסכן לבית גירושתו ללא רשותה ופגש בה ובבן זוגה בחדר השינה, החל להכות את בן הזוג וכשניטהה למנוע זאת המתלוננת טטר לה. כתוצאה לכך נחבל בן הזוג. כמו כן צירף תיק בו טטר לבתו וכופף את ידה. הנאשם לא עבר פלילי, הועסק במשטרה. הוטלו עליו עונשי מאסר על תנאי ושל"צ.

בת"פ 12-02-36202-**מד' נ' קבשה** (10.4.13), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שאיים על בית זוגו כי אם

מישהו יכנס לבitem הוא יפגע בו, וכן תקף אותה בשני מועדים על ידי דחיפה. הוטלו עליו 7 חודשים מאסר על תנאי, לצד עונשים נלוויים.

בעפ"ג (ב"ש) 21-11-2022 **מד"י נ' סבליב** (02.02.2022), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שטלטל את בת זוגו, איים כי יהרוג אותה, דחף אותה למיטה וטלטל אותה, תחת השפעת אלכוהול. בית משפט השלום נגזרו 6 חודשים מאסר על תנאי וערעור המדינה על קולות העונש נדחה.

בעפ"ג (ח"י) 26397-07-21 **מד"י נ' עוזאץ** (14.12.2021), הנאשם הורשע על פי הודהתו בכך שתפס את בת זוגו בכתפיה, דחף אותה לעבר הקיר ובעת ברגלה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה לכל העבירות הנע ממאסר על תנאי ועד 12 חודשים מאסר בפועל וגורר על הנאשם 8 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪. בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה על קולות העונש וגורר 5 חודשים מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (י-מ) 48832-10-15 **פלוני נ' מד"י** (09.08.2016), הנאשם הורשע, לאחר שמייעת ראיות בכך שהדף את בת זוגו בכתפה ושלח מסרונו מאים. בית משפט השלום הטיל 3 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וכן 3 חודשים מאסר על תנאי. הערעור לבית המשפט המחויז נדחה.

בת"פ 19-07-2020 **מד"י נ' פלוני** (26.1.20), הורשע הנאשם על פי הודהתו בכך שטר על לחייה של המתלוננת, היכה אותה במכות על ראשה ותפס בשערה ובצוארה. כמו כן, הפר צו הרחקה. הוטלו עליו 5 חודשים מאסר בעבודות שירות.

בעניינו, אין מדובר באירוע אלים יחיד, כי אם בשורת אירועים שהתרחשו במהלך 4 חודשים בשנת 2020. הנאשם איים על המתלוננת כשהוא מניף אבן משתלבת, היכה אותה בידה, ושבר את הטלפון שלה. באירוע אחר, סטר לה, ובאירוע שלישי היכה אותה בפניה, והיא התעלפה. עם מעשים אלה לא ניתן להשלים, ובפרט לא בתוך התא המשפחתית שאמור להיות מקור לתהוות ביטחון אישי.

לצד זה, למצלוננת לא נגרמו חבלות ממשיות, אלא לכל היוטר נגרם מכאוב. בנוסף, נראה כי מעשי התקיפה היו קצריים, ללא אכזריות מיוחדת.

עלולה מטייעוני ב"כ הנאשם ואף מן התסקרים, כי העבירות בוצעו לרקע סכום נרחב בין משפחותיהם של הצדדים. בכך אין כմובן כדי להיות הצדקה למשעים, אך ניתן להבין את הקשר הדברים שהושפע מעניינים החיצוניים ליחסיו הזוגיים, ואת התסכול אשר יש להניח כי התלווה למערכת יחסיהם, בשל גורמים שאינם תלויים בהם.

אני סבורה כי במלול הנسبות, הפרשה אינה נשאת גוון חמוץ במישר, והתקשיתי להבין את בחירת התביעה להפניות לרע"פ 1529/23 **شملת נ' מד"י** (15.3.23) שם ננקטה התייחסות מחמירה כלפי הנאשם, והוא הוטלו 14 חודשים מאסר. בשונה מעניינו, דבר שבעשיהם חמורים של أيام על בת זוגו כי יהרוג אותה, בנוסף לעבירות אלימות שביצע

כלפיה. היה במי שלא נטל אחריות אצל שירות המבחן, ולא סיים הлик טיפול. אני סבורה כי עניינו של הנאשם שלפניו שונה בתכלית.

לדעתי, מכלול נסיבותו של המקרה אין אפשרות לקבל את עתירת התביעה לקבוע בענייננו מתחם כה מחמיר כפי שהציגה, שכן הפסיכיקה אינה תומכת בעמדה שכזו, כי אם אפשרות גם הטלת עבודות שירות. משמעות הדבר היא כי הסכמת התביעה להטלת מסר בעבודות שירות בענייננו, אינה מהויה חריגה לפחות מגדרי המתחם משיקולי שיקום, כי אם עונישה במסגרת המתחם ההולם.

בבואו לקבוע את המתחם ההולם, ולנוכח המבחנים שנקבעו בהלכת ג'אבר (ע"פ 13/4910ג'אבר נ' מד'ו (9.10.14)), יש לראות את מכלול עבודות כתוב האישום כאירוע אחד כולל, ועל כן יקבע מתחם מאוחד.

לדעתי, המתחם ההולם לעבירות נע בין מסר קצר בעבודות שירות, ועד 7 חודשים מסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

אין לנאשם כל עבר פלילי ועניין זה ישקל לפחות.

אמנם לפניו 3 אירועי אלימות, אך מאז ביצוע העבירות חלפו כמעט 4 שנים, מתוכם היה הנאשם בטיפול שיקומי במהלך השנה וחצי.

על פי הتسקירים, הנאשם הגיע מרתק עבורי בתחום הטיפול, בשל פערים תרבותיים. למורת זה, הצליח להשתלב, להיתרמו, ולהגיע ליכולת התבוננות עצמית על דפוסיו. אמן בתחילת התקשה ליטול אחריות מלאה, אך בהמשך השתתף בתכנית אינטנסיבית בבית נועם ובhosptel הבוגרים, והוא משתתף בקבוצה טיפולית בשירות המבחן עד היום. כיום עמדת שירות המבחן היא כי הסיכון פחת במידה משמעותית.

עליה מן הטייעונים כי הנאשם מפרנס את שלושת ילדיו המשותפים עם המתלוונת, וכן את שלושת ילדיה של בת הזוג הנוכחת ובנם המשותף. למורת העומס הרוב המוטל על כתפיו, התמיד בתכנית הטיפולית, ובនוסף הוא שומר על יציבות תעסוקתית, ועל הקשר עם ילדיו. אם לא די בכך, בד בבד עם הטיפול השיקומי, הנאשם החל לשלם מזונות כנדראש.

ኖכח כל אלה, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש שיקח בחשבון את שיקולי השיקום.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק במסר על תנאי ושל"צ, אך אני מוצאת כי הצדק עם התביעה בטענה לפיה ריבו האירועים מחייב עונישה הכללת רכיב מסר ولو בעבודות שירות. עם זאת, בשום אופן לא יהיה זה מידתי להטיל עונש

ברף הגבווה כמבוקש.

לאחרונה ממש, ניתן על ידי גזר הדין בת"פ 17119-04-21 **מד"י ב' נחום** (1.1.24), אשר נסיבותו היו דומות ביותר לעניינו של הנאשם. גם שם דובר בשלושה אירופאי אלימות כלפי בת הזוג, ואף ברף חומרה גבוהה יותר. אותו נאשם היה חסר כל עבר פלילי, ועbar תהליך שיקום מוצלח, תוך התמודדות עם נסיבות מורכבות של בנו הקטן המתופל בשל בעיות רגשות קשות. גם באותו עניין עמדה הتبיעה על הטלת עבודות שירות ברף גבוה, אך בגזר הדין מצאתי לנכון לחזור משיקולי שיקום ולהסתפק ב-75 ימי עבודות שירות. על גזר הדין לא הוגש ערעור, והוא חלוט. אני סבורה כי לאור גזר הדין בעניין **נחום**, ראוי בעניינו לגזר עונש קצר בעבודות שירות, מדין קל וחומר.

עוד אצין כי עם הפחתת המסתכנות, אני רואה אינטרס חשוב בכך שהנאשם יוכל לשמור את יציבותו המשפחתייה וה תעסוקתית, ולשם כך יש להימנע מענישה ממושכת. כמו כן, לא מצאתי לנכון להטיל ענישה כספית, לאחר שנמסר כי הנאשם מתמיד בתשלום המזונות כנדרש.

לאחר כל זאת, אני גוזרת את העונשים הבאים:

- א. 2 חודשים מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתיצב אצל הממונה ביום 4.4.24 בשעה 08:30 כשבידו עותק מגזר הדין ותעודת זהות.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.
- ג. התחייבות כספית בסך 2,500 ₪, או 7 ימי מאסר תמורה, להימנע מעבירות אלימות כלפי בת הזוג למשך שנתיים. לא יתחייב, יאסר למשך 7 ימים.
- ד. צו מבנן לשנה.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, כ"ד אדר א' תשפ"ד, 04 מרץ 2024, במעמד
הצדדים.